

Glasilo Slovenske Krajine

NOVINE

Prihaja vsako nedeljo.

Cena Novin na celo leto je: doma na skupni naslov 25 D., na posameznoga 30 D., v Ameriko 100 D. Cena Marijinoga Lista na celo leto je: doma 10 D., v Ameriko 50 Din. Novine prihajajo vsaki teden, M. List vsaki mesec. Naročniki M. Lista i Amerikanci dobijo kalendar brezplačno, naročniki Novin pa za polovično ceno. Rokopisi se ne dajo nazaj. Rokopise i naročnino pošiljajte na uredništvo ali upravništvo Novin v Črensovc, Prekm.

„Vredništvo i upravništvo Novin je v Črensovcih, Prekmurje“.

Vrednik: Klekl Jožef, vp. plebanos v Črensovcih.

Oglasi, (inserati) se tudi sprejmajo. Cena ednoga kvadratnoga centimetra za ednok en dinar, za večkrat popust. Cena malih oglasov je do dvajset reči 5 Din, više od vsake reči pol dinara. Med tekstom je cena oglasov cm² dva dinara v „Poslanom“ tri dinare. Ki naroči 14, 12 ali celo stran, dobi 25% popusta za edno objavo, za večkratno več. Takso za vse oglase plača upravništvo „NOVIN“.

Mišljenje Jugosl. (Koroščovoga) kluba o vladnoj deklaraciji.

O vladnoj deklaraciji smo že v zadnjem številki spregovorili. Obsodili smo jo. Obsojena je bila tudi v parlamentu, i zvün radikalov ino radičovcov, so vsi poslanci bili proti njoj.

Jugoslovanski klub je podao o njoj sledečo izjavo: Ar je vlada, štera se nam je predstavila z deklaracijov (izjavov), to deklaracijo sestavila na nepošten način, da se je pod izmišljenimi dejstvi zaprlo celo vodstvo HSS. i izsilila kapitulacija (prekdanje) celoga narodnoga programa HSS, ar dale nova vlada po iz voze oslobojenom voditeli Štefani Radiči brez ugovora razglša, da šče v par letaj Hrvate i katoličance odtrgati od Rima i združiti s srbskov pravoslavnov cerkvov, ar vladna deklaracija i izdajstvo HSS vtrjvle centralistično ustavo, štera zagotavlja Srbom vso nadvlast, Slovencom i Hrvatom pa onemogočuje kulturni, politični i gospodarski razvoj, ar se je na te način po krivdi hrvatske stranke notrašnja vreditev države znova odložila, ar v deklaraciji ne niti govora o tom, kak se bo neznosno socialno stanje vseh stanov zboljšalo, ar nova vlada niti po sestavi — v njoj ne niti ednoga Slovenca — ne da nikše gotovosti, da bo računala z upravičenimi zahtevami slovenskoga naroda, zato predlagam (poslanec Sušnik v imeni kluba, op): „Vladi se izreka popolno nezavüpanje.“

Po toj izjavi je vsa opozicija glasovala proti vladi. Zanimivo je tudi, da vladne deklaracije tudi štirije Radičovi poslanci nešo podpisali. Zavolo toga so bili izklüčeni iz njegovoga kluba.

Hrvatski junak.

Vsakši narod ma svoje junake, svoje velike može, šteri so pripravili bili žrtvovati za svoj narod, za svöj domovino svojo srčno krv. So veliki može, šteri so spravili svöjemi narodi sloboščino, šteri so njemi dali kulturo, šteri so zastavili v idealno delo vse svoje düševne i telovne moči, samo da svöjemi narodi pomagajo. Takši junak, takši velki človek je šteo biti „ovaj Stipica Radič“ iz Zagreba. Tüdi on je stopo na čelo hrvatskoga naroda, šteroga je šteo voditi skoz trpljenje i borbe do pravice, kak Mojzeš Izrael skoz püščavo. Gučao je lepo hrvatskomi narodi, obečao njemi je sloboščino, samostojnost, republiko; obečao lastni narodni sabor v lepoj prestolici lepe domovine hrvatske i hrvatski narod, ar je ponosen na svoje ime, na svoje junaštvo, i ar je želen sloboščine, zato je vörvao Radiči i se zbírao pod zastavov „Mirotvörne hrvatske seljačke republike.“ Hrvatski narod je živo vörvao v uresničenje toga, gledaö je z vüpanjom v bodočnost, zato se je ves zbrao kak včele v koši v ednoj mogočnoj fronti, v ednoj stranki, štero je vodo Štefan Radič. Zavolo toga je morao hrvatski narod mnogo trpeti, i Radič, kda je bio na sigurnom mestu, je pošilao pisma, v šterih je pozivao narod naj trpi, ar bo to minolo i pride sloböda. Zgodilo se je pa, ka so Radiča vlovili. Skrivao se je v luknji med zidovjom i iz te luknje so ga izvlekli

kak miško i ga zaprli v malo vekšo luknju. Zdaj je Radič mislo i mislo kak bi se mogeo od tü rešiti. Znao, ka — ar je kriv jako dosta pred Bogom i svetom — lahko node šlo, zavedao se je, ka je v jako nevarnom položai, v šteroga ga je spravo njegov dugi jezik. Na ednok njemi pa sjadne v glavo resilna miseo. Mislo si je: „Ovaj čika baja, stari lisac Pašič je politik kak jaz, obečam njemi vse, pa sam na slobodi.“ Tak se je zgodilo. Pisao je Pašič: dol z republikov, živela kralj i monarhija! Stari Pašič se je zadovolno smejao, kda je vido junaka Radiča na kolonaj pred seov i je pravo: dobro Stipa, dobiš slobodo, cilo štiri ministre, samo odpovej se vsemi, zataji vse, podpiši, ka je za tvojo osebo dobro i Hrvat ko pitanje bo rešeno za vsikdar. To je Radiča tak navdüšilo, ka je klično Pašičovo sliko. Potem je šo na Bled priklont se kralji, (že prle bi mogo to včiniti Vr.) na to pa v Beograd se predstaviti lepoj prestolici i svojim novim zaveznikom. Od samoga navdüšenja pa se njemi je spoj vrto jezik, ali ravno na nasprotno stran kak prle. Pašič niemi je prle bio lopov, korupcionist, zdaj največša paniet, vsi srbski politiki so prle valali kak somarje, zdaj pa so najodličnejši prijatelje. Dozdašnje zaveznike, Davidovič-Korošca, ki so ga lani rešili, je oblato z najgršimi rečmi. Pa šo je on ešče dele. Izjavo je, ka je v srce ne bio nikdar republikanec, nego monarhist, republika je bila samo masna vaba, za šterov je šo hrvatski narod. Prle je gučao proti vöjski, zdaj pravi, ka moramo meti močno vojsko i da je prav, da Hrvatje i Slovenci slüžijo v Makedoniji, Srbi pri nas. Hrvatskoj ne samo, da ne trbe republike, ne joj trbe niti avtonomije, pravi i da je za našo država najbolše, če ma vidovdansko ustavo, centralizem. Hrvatje i Srbi so, trdi Radič, javno pred celim svetom edno pö jeziki i po narodnih navadaj, Hrvatje morajo celo püstiti katoličansko vero i postati pravoslavni, da se tak še tesnejše združijo s Srbami. Z ednov rečjov vse do piknje, ka je prle gučao, obrača naopak i to vse za zahvalo, ka se je rešo voze. To je hrvatski junak, šteri je völo hrvatskomi narodi, kda je te trpo, naj dobrovoljno trpi, a sam pa je ne mogeo prenesti nikaj, nego je odao celi narod. Hrvatski narod je pa ponosen i zdaj je razžaljen ponös junaškoga naroda hrvatskoga, šteri obrača hrbet izdajalci Radiči i se zbira okoli drugih voditelov, šteri neščejo slediti hrvatskomi junaki Radiči, nego ščejo voditi naprej politiko, ki zahteva sloboščino za hrvatski narod.

NEDELA

X. po R'salaj. Evang. sv. Luk. 18. 9—14. Farizej je stao i molo sam pri sebi to: Bog, zahvalm se ti, da nesem kak drugi ljudje, razbojniki, krivičniki, nečistniki ali tudi kak te cestninar.

Skoro najslabša, najbolje grda i nasproti drugim najbolje krivična lastnost cloveške narave je, da prle vidimo falinge drugih, kak svoje lastne grehe. Kak nagli smo, če se nam ponüdi prilika o svojem bližnjem kaj slaboga povedati. Mogoče niti ne včino kaj grešnoga, morebiti niti naopačnoga ne, nego si je dopüsto kaj takšega, ka je dopüščeno, a mogoče nekelko bole redko nenaavadno, a mi njegovo dejanje povekšamo, iz kumara zraste jü nec, iz mühe nastane elefant i svet gleda na tistoga cloveka, šteri se niti krivoga ne čüti, kak na največšega grešnika. Druge grajamö, sebe pa hvalimo. Če tudi je mogoče, da smo mi dosta slabši, kak naš bližnji.

Zakaj sodimo svoje brate? Nesmo tudi mi vredni obsodbe? Ali mi nemamo nikše slabosti? „Glejte, takši ali takša je“ — kažemo na druge. Kakši pa smo mi? Včasí stokrat hüši, hüdobnejši. Kelkokrat se pregrešimo proti božim i

cerkvenim zapovedam, proti lübezni do Böga i do bližnjega, kelkokrat je naše mišljenje grešno, reči pohüšlive, djanja brezbožna, hüdobna. A vsega toga ne vidimo, ali pa neščejo videti. Včasí toti začütimo, da mogoče tudi v našoj düši ne vse vredi, a pripoznati toga neščejo. Za druge se skrijemo i iščemo na njih falinge. Potom pa skažljivo pravimo: „Bog, zahvalim ti, da nesem kak drugi ljudje.“ Oh, če bi se šteli poznati i se soditi, bi morali govoriti, kak je govoro cestninar, šteri je stao oddaleč — kak pravi evangelist — i še oči ne šteo zdignoti proti nebi, nego je trkao na svoje prsi rekši: „Bog, bodi milostliv meni grešniki.“

Sodimo se, da ne bomo sojeni.

Ka ščejo naši prekmurški Slovenci v Chicagi?

(Pismo Ivana Horvat iz Črensovec, zdaj v Chicagi, za naše Novine.)

Čenjeno vredništvo naših prekmurških Novin i M. Lista i Častim i hvalim njih težko delo za naše prekmurško lüdstvo, s šterim delom se tak neustrašeno borijo za njegove pravice, zato prosim malo prostora tudi za te mali dopis. Kak dete sam zapüsto očno hižo i kak 14 let star sam zapüsto tudi domovino i sam se preselo v novo domovino, kde že prebivlem 16 let. Nikdar pa ne pozabim svojega materinoga jezika kak tudi ne svoje slovenske domovine. Znano nam je tudi tü v Ameriki, ka se je dosta vse spreminolo v staroj domovini, posebno zdaj, kda ste slobodni. Organizirate se v raznih društva, tak v verskih, kak v političnih, s šterimi ščete doseči sebi i svojoj deci dobro. Dragi Prekmurci! Le tak naprej i vidili bodete, da bo vam zasijalo sunce mirü i božega blagoslova. Tüdi eti v Ameriki mamö štiri društva, v šterih se organiziramo Prekmurci v Chicagi. To so: Sv. Križ, štero je najstarejše, društvo Sv. Ane za ženske, društvo Sv. Martina i Sv. Ivana Krstitela. Vsakše društvo ma do 450 kotrig. Vseh Prekmurcov nas je pa v Chicagi do 7000. V Chicagi smo tak dobro organizirani, samo nekaj nam fali, čütimo jako, ka nemamo svoje lastne hiše bože. To bomo morali prle ali sledkar meti. Vsakše leto nas je več i več, zato nam potrebna lastna cerkev, ka bomo se čütili domače v svojem lastnom hrami. Istina, ka mamö tü slovensko farno, itak pa bo boljše za nas, či si postavimo gor cerkev s svojimi žüli, štero bomo tem raj meli. Poleg cerkvi pa nam je tudi potrebna lastna škola, kde bi se včila naša deca. Drugi narodi so si to vse postavili. Ali mi naj zastanemo za njimi? Ka do pravila naša deca, če jim ne postavimo že mi tevi dve hiši? Ali pa naj püstimö, ka se naša deca odtüjijo svojemi rodi i jeziki? Zato prosim vse, ki ste tü rojake, da to preštete, premislite i mi potli naznanite vaše mišljenje. Ešče ednok pravim: pripravimo našoj mladini pravo domače ognjišče i jo spravimo pod okrilje svoje matere i ona nam bo zahvalna. — Ivan Horvat 2046. W. Coulter Str. Chicago. (Misel ta je jako lepa, vsi domačini jo odobravamo. Edno pa prosimo od Vas, ki to delo začinjate: 1. ar je dozdej z odprtim srcem sprejemala slovenska cerkev sv. Števana vse Prekmurce duga leta v svoje krilo i je čuvala grešnoga prepada — naj nova fara ostane v zahvalnoj zvezi z starov cerkevjom, ka v več milijonskem varaši bole obdržite svojo verö i svojo slovensko narodnost: 2. želeli bi, da bi novö cerkev posvetili svetoj Jezuškovej Treziki, na čäst, štera je letos maja 16. med svete spisana i štere življenje ste lani čteli v M. Listi; v te namen: a) da po njenöj prošnji pridejo vsi narodi naše države v krilo Kristušove prave rk. Cerkve; b) ka naš prekmurški narod ostane pobožen i; c) ka postane vretina, iz

štete bodo do konca sveta izvirali vnogi goreči kat. duhovniki i misijonarje. Če bi pa meli že drugoga patrona deločenoga, za novo cerkev postavite svetnici v gornji namen on lepi oltar. Na to vas prosimo v staroj domovini. — Vr.)

Glasi.

Slovenska Krajina.

D. Lendava. Veseli dogodek. Častite šolske sestre od Sv. Petra nad Mariborom so pred meseci kupile hišo v Dol. Lendavi, v štero so se po raznih popravkaj vselile v ponedeljek 3 avgusta. Mi pozdravljamo č. sestre na naših tleh i jim želemo pri njihovem trüdapünom deli štero vzemejo na svoje rame, mnogo, mnogo naj lepših uspehov. Tem potom izrekamo tüdi zahvalo m. g. častnoma kanoniki i ešpereši g. F. Straussi, štteri so se dosta trüdili i pomagali sestram dozdat i za naklonjenost, da bodo ešče naprej pomagali i podpirali zavod v vsakom pogledi. Sestre so pač oni spravili v D. Lendavo. Za naš kraj je to resan veseli dogodek. Č. šol. sestre bodo sprejemale v svoj zavod gojenke pred vsem Prekmurke, kde bodo te dobile dobro krščansko vzgojo, ka bo jako vplivalo na versko življenje naše mladine i tak celoga naroda. V zavodi č. šol. sester je bilo lansko letö 31 gojenk Prekmurk i letos se je priglasilo pa veliko število, zato je jako potrebno bilo, da se je odpro takši zavod pri nas doma. Kda pozdravljamo novi zavod v Lendavi, priporočamo tüdi drugim krajom Sl. Krajine, da dajo streho šol. sestram, posebno amerikaliskim slovenskim faranom.

Blagoslavljanje zvonov v Soboti. Goreča žela dobiti nove zvoöne se nam je hvala Bogi spunila. Prišli so, lepi i velki. Štirje so. Najveksi je posvečeni sv. Trojstvu, ma više 14 metrov, drugi je posvečeni Bl. D. Mariji i ma 7 metrov, na tretjem je cerkveni patron sv. Mikloš i vaga više 4 metre, zadnji je v čast sv. Jožefi pa je žmeten skoro 4 metre. Te zadnji je vekši kak stari, štteri je že več let sam bio i je star že 600 let. Zdaj je dobo štteri lepe pomočnike. Novi zvonovje se ležali tri dni na postaji. Ves te čas so je ljudje z velikim postüvanjom hodili gledat. V soboto zadvečera so je slovesno pripelali pred cerkev. Med tem sprevodom, štteroga so vodili mil. g. domači kanonik, je godba igrala, možarje so naznanjali daleč naokoli veliko veselje, belooblečene deklice pa ognjegasci so v lepom redi stopali prvi. Trije slavoloki so bili. Na postaji je pozdravo zvoöne g. Dr. Šömen, štteri se je poleg g. kanonika največ trüdo pri tej zvonaj. On je tüdi pred cerkvöv s kratkim govorom zaključö sobotno slavnost. Nadvse lepo je bilo v nedelo. Vnožina ljudi je prišla. Prišlo je tüdi dosta belooblečenih deklic pa ognjegescov iz cele fare. Ob 8 vöri je bila v cerkvi slovesna sv. meša s tremi duhovniki. Genlivo so prepevali pa na gosli igrali na korusi. Po meši so meli predgo mil. g. kanonik. Z iz radostnoga srca prihajajočimi rečmi so se zahvalili vsem farnikom i tistim, ki so pri tom deli pomagali. Po predgi so vöni blagoslovili zvoöne. Zmes je igrao orkester na gosli. Po dokončanoj blagoslovitvi so zvoöne v lepom redi gori zvlačili. Ves čas je igrala godba lepe cerkvene pesmi

šterim so se pridružili pesmarji i pesmarice. Prav iz srca je prihajalo vsem to prepevanje. Tüdi drugim se je vidilo na obrazi veliko veselje, da so se včakali toga srečnoga dneva.

Bogojanski Orel na Tišini. Minolo nedeljo so bogojanski Orli napravili izlet na Tišino, kde so nastopili s prireditvijov, šttera je jako dobro uspela. Govor so držali domači g. plebanoš, Krantz Jožef štteri so v zbranih rečaj gučali od prevelike važnosti orlovskoga društva za prekmursko mladino. Govorio je tüdi g. Naci Baša od značaja Orla. Ljudje so z dobre vole nabrali nad 400 dinarov Orlom i se jim je prireditiv tak dopadnola, ka so žalüvali, zakaj so se jim g. plebanoš ne povedali naprej, ka si naj pripravijo peneze, ar bi dali ešče več. Naši ljudje se vsešerom že veselijo Orlov i z veseljom obiščejo njihöve prireditve, to je znbmenje, ka Orel v Prekmurji ma bodočnost, Tišičanjom se bogojanski Orel tüdi zahvaljuje na foringi, s štterov so je odpelali do Sobote.

Zapüsto nas je naš sotrudnik pri „Novinah“ bogoslovec g. Franc Kolenc, štteri je morao iti v Zagreb na šest mesecov v vojaško službo. Dragi prijatelj, želimo ti v vojaškoj süknji vse najboljše i da se zdrav vrneš pali k nam, Bog s teböv.

Minister agrarne reforme je zdaj sam Paveo Radič. On je iz tiste stranke, šttera se zove šeljaška-kmečka. Novine pa pišejo ka je minister Radič v dvanajstinah vödao odredbo proti malim ljudem. Tüdi piše zagrebečka „Riječ“, ka so Radičevci za peneze odpravli sekvester v D. Lendavi.

Črensovci. Posojilnica je mela obč. zbor. Poročali so načelnik g. Klekl, ki so tüdi podali račun za poslovno leto 1924. Prömeta je bilo je bilo v tom leti 2 miliona dinarov. Vlog je bilo za 200 jezero dinarov več, kak l. 1923., ravnotelko je bilo več posojil. Zavolo maloga intereša šo dužniki 500 jezer dinarov menje intereša plačali kak bi pri velikih bankah. Pri slučajnostih se je sklenilo, da se k leti začne zidati lastni dom.

Gimnazija v Soboti. G. poslanec Šiftar nam poroča: Intervenivarao sam petkrat osebno, s spomenico i vložo sam podpise g. Lapajne, on je celo staar prevzeö i priporočao. Zdaj leži vse v ministrstvi, kde je izda ne rešeno. Ne vem zakaj. Pravili so večkrat, ka nede ukinjena gimnazija. V imeni našega kluba je bio pri g. ministri g. poslanec Vesenjaj i tüdi njemi je oblübleno, ka nede ukinjena gimnazija.

Na monštranco v Črensovci je darüvao g. Filip iz Beltinec 50 Din. Iskrena hvala! — Župnik urad.

Pozdrave pošiljamo vojaki od 24. p. p. z Peči svojim starišom, bratom, sestram i vsem poštenim deklinam i jim zazavam na veselo svidenje v septembri i to: Štefan Bölec Šülinci, Mihal Lenaršič Neradovci, Štefan Gubič Trdkova, Štefan Kocet Türnišče, Ludvik Sum Adrijanci, Vendel Kolomar Martinje, Imre Poučnjek Boreča, Melko Dervenkaz Fokovci, Franjo Tkallec M. Sobota.

M. Sobota. Naš Gospon notar Koder glavni steber demokratske stranke v M. Soboti i njeni zvesti pristaš se je — kak smo čüli — glaslo k radikalom, ka bi ga sprejeli v svojo

stranko. Zvedeli smo pa ka so njemi tam vrata zaprli.

Kak veter piše . . . Nekda smo že poročali, ka skoro vsi uradniki v Sl. Krajini nosijo brjunaške znake, zdaj pa naednök več nega viditi tej znakov na junaških prsaj demokratskij Orjunašov. Posebno v Lendavi se ljudje smejejo junaštvi Orjunašov, ka so včasi vsi skrili znak Orjune, kak friško je prišla nova vlada. Čüje se, ka se neštetni že približavlejo k radikalom, samo ka bi obdržali svojo mesta.

Misijon za dečke črensovske fare se bo vršö od 4 do 8. septembra toga leta.

Što vgoni, kama bodo šli zdaj pa najnovější demokratje na Bistrici i po drugih vesnicaj? Edni pravijo, ka se vrnejo nazaj Radičiče je ravno republika vmrla, ar so itak zdaj on na vladi, drugi pa trdijo, ka se vsi pišejo k radikalom. V skrbej so že, ar so ravno pred padcom Žerjava postali demokratje, štteri jim zdaj zemle dati nemre. Tak obhodijo tisti, štteri so vsakše kvatre pri drugoj stranki.

G. Kazimir Zakrajšek plebanoš iz Chigage so nam naznanili, ka nas obiščejo v nedelo 9. avgusta. Mi jih pozdravljamo i se jim zahvalimo na deli, šttero opravljajo za naše Amerikance prosimo mi jih pa, da bodo meli ešče naprej odprto srce za naše Slovence.

Podatki iz naše gimnazije. Na konci šolskoga leta je bilo v gimnaziji 218 vučencov, med temi 39 deklic. V prvom razredi je bilo 93, v drugom 46, v tretjom 33, v štrtom 28, v petom 12, v šestom 6 vučencov. Uspeh v šoli je bio sledeči: z odlikov je napravilo 13, s prav dobrom uspehom 7, z dobrim uspehom 68, z zadostnim uspehom 58, razredni izpit je dobilo 55, i razred ponavla 16 vučencov. Izklüčeni je bio 1. Po narodnosti je bilo 213 Slovincov pa 5 Madžarov; po veri pa 164 katoličanov, 45 evangeličanov i 9 židovov. Po stani pa se tak razdelijo: od kmetov 114, od obrtnikov 23, od trgovcov 20, od uradnikov 19, od vučitelov 18, od gostilničarov 10, od občinskih uradnikov i advokatov 8, od luteranskih pastoröv 3, öd drugih rodbin 3. Po starosti se razdelijo: v 11 leti 9, v 12 leti 40, v 13 leti 45, v 14 leti 45, v 15 leti 26, v 16 leti 15, i 17 leti 12, v 18 leti 6, v 19 leti 4, v 20 leti 3, prek 20 let 2. Takših, ki so edino dete je 12, ki majo 1 brata ali sestro je 36, ki majo 2 brata ali sestro je 45, ki majo 3 brate ali sestre je 41, ki majo 4 brate ali sestre je 30, ki majo 5 bratov ali sester je 29, ki majo 6 ali več je 41. Vsi tej podatki so ne vednaki, ar je nikaj vzeto po tistom številu, kak šö bili v začetki leta nikaj pa kak na konci. Znano je, ka ne ostanöjo dö konca vsi tisti, ki se vpišejo i začnejo hoditi. Pri prvöj jesenskoj konferenci ali pa tüdi kesnej, či se vidi, ka je kakši dijak nikak ne za včenje, more oditi.

Koliko sester je z Prekmurja pri šol. sestrah pri Sv. Petri nad Mariborom? Vseh vkuöp je 31, iz posameznih vesí je. iz Cankove 2, z Žiškov 4, z Gederovec 1, z Odranec 6, z V. Polane 2, z Trnja 1, z Črensovec 7, z Brezovice 2, z Sr. Bistrice 1, z Bogojine 1, z Hotize 1, z Boreče 2 i z Martinja 1. V augusti bo preobleka, od 7 je pet naših prekmurk. Letos, kak nam je znano, bo pristopilo pa okoli 20 gojenk v zavod. Zato prosimo, da se javijo k

Novi svet.

Spisao: I. Sziklal.

Iz vögršćine prestavo Fr. Kolenc.

Motori pa nezmorejo dugo. Odpovejo. Vtrjeni kúrjači eden za drugim omagajo Ne prenesejo nadčlöveškoga dela. Šteri omahme, vkuöspadne, se več ne briga, ka bo z njimi, ka bo z ladjov. Ravnodušno, nepremakljivo napenjajo nadüte oči vsajasti zrak. Tak kak premetavajoči se potniki v kabinaj, sobaj. Niti toga ne bi vzeli v pamet, če bi priklonkala smrt. Mogoče je celo že poleg njih. Tak čütijo, kak da bi že premionoli, čüti nezavestno opravljajo samohotne gibe pod vplivom dvomlive svetlobe i ropotajoče larme.

— Grozno kaj ne — pravi stari marinar Eleméri. — Ali mogoče niti v pamet ne vzemete?

— Kak nebi vzeo v pamet? S koj to mislite?

Ar ste zeleni kak ščavnjek. Poznam. Na vas te pride istinski morski beteg, gda na breg pridemo. Te je hüši. Jeli, da do zdaj še neste hodili na mörji.

— Ne.

— Tüdi zato. Močna narava. Slabi ste videti; a moje oko je skušeno. Pravim, močna narava. Tem bole bo neprijetno, gda izstopimo. Če izstopimo?

— Ka razmite s tem?

— Nikaj je ne gotovo.

— V tak velkoj nevarnosti smo?

— Kak vzememo. Lehko pride tüdi vekši viher.

— Od tega vekši?

— O, vi neste videli ciklonov (veter) azijskih ocejanov. Te veter je proti njim igrača. A tüdi te je močen. Redek na našem malom morii. Druga močnejša ladja bi se lahko izrezala. Ta Ligurija pa ne. Dvomno je že.

— Mislite?

— Znam. Zastarela čonta. Družba ne skrbi, da bi pravočasno izmenila obnücane dele. Samo navidez popravla, da pregledjüvalci ne bi našli falinge. Tüdi ne vzemejo. Vse je skeljeno, namazano, sčüšćeno. Morja pa ne mogoče vkaniti.

— Vi teda mislite, da ne bomo mogli prestatih vihernoga boja?

Zakaj se ne bi zgodilo, da prestanemo? A če bo dugo trpelo, žmetno verjem.

— I osebje toga ne ve?

— Glejte obraze kapitanov. Oni znajo,

— Pa so se itak odločili za veliko odgovornost. V nevarnost postavljajo z življenjom vnožih potnikov tüdi svoje življenje.

— Marinar nemre čüstivüvati. Tüdi jaz sem neštetokrat gledao smrti nasproti. Šö sem, ar je to moj krüh. Trbe. Zapoved. Drugo je v rokaj slučajaja. Največ jih itak s tem konča, da tü na morji vesnejo. To smrt pa si tüdi želemo. Zlübili smo morje; naj njemi ostanemo verni tüdi v smrti. Kelko je bolše tistomi, štteroga pokopajo na sühom? Tü nas ribe raki, polipi pojejo, tam pa črvi. Samo tistomi je ta smrt strašna, koga neso navčili kak kratko i kak nikajvredno je to življenje. Nikaj inačüte, kak stvarcovo, pužovo. Eden duže vidi sunce, drugi menje časa. Večno pa nieden ne.

— Zakaj pa se niemi itak radüjejo? Zaka itak vživajo lepoto, krasoto sühe zemle?

— Iz navade. Veselimo se bivanji, dokeč trpi. Bar jaz. Ča je konec, konec.

— I posmrtno življenje?

— Ka verjete v nje? — Je pitao stari marinar.

— I zakaj ne verjete v nje vi? Ali verjete?

— V detinskih letaj sem dosta čüo o njem. Življenje pa me je zdranilo s te vere. Zavolo dela nesem meo časa, da bi razmišlao o njem.

— A na morji, misl m človeška düša dosta bliže hodi k neskončnosti, k Bogi teda.

— Neskončnoti nega. Samo v našem sirmaškom mišljenji. Neskončnost posebno življenje düše je prazna vera — je odgovoro marinar.

— Ne govorite tak v tom hipi! Vi ste pravili, da smo v velkoj nevarnosti. Bog je vse-mogočen. Če šče, nas ne zadene nesreča. A zdaj ga zatajiti, to je preklinjanje.

Pod njima je pridrö gor nekše posebno mrmranje skoz pod, štteroga šümenje valov ne moglo zatreti.

— Čüjte! Tam dol molijo. — Je pravo Elemér. Zasmehüjte jih, če se vam vidi, a mene ne motite. Naj držim z njimi. Bojati se začnem, če si ne bom mogeo vtrditi düše z molitvov.

Javkanje, cviljenje, besni kriki so se vmešali med mrmranje molitve jezerih vüst.

Kak da bi se trgala vsakša kotriga ladje, s takšim skripanjom, ropotanjom se je lüčala gor pa dol na dolinaj valov. Strašni süunki, med tem kričeče, tuleče javkanje je zamrznilo v Elemérovih žilaj krv. (Dale.)

sestram k Sv. Patri ali pa tudi k nam v uredništvo one vasi ali kraji, šteti bi šteli meti sestre. Mi se priporočamo jako našim krajom, že zavolo toga, ar lahko dobte svoje domače sestre, ki bodo oskrbovale cerkev i veile deklice ročno delo, gospodinstvo i druge važne reči.

Vojaški nabori v Soboti. Žalostno je, kak so dečki bili pijani. Že prišli so precj kričeči, nazaj so pa šli popolnoma pijani skoro vsi. Bili so z vekšega z goričkoga. Gda mine to nespametno mišljenje, ka či dečko ide na nabor te more biti pijen?

Policijska vōra. V malošterom kraji je telko muzike, balov, koncertov i veselic kak v Soboti. Čudno pa je, da to večkrat trpi do ponoči pa ešče duže.

Država.

Blagoslavljanje kapelice na Gibini. Prejeli smo sledeče vrstice, da bi jih objavili: Na Gibini se je 5. julija vršila lepa slovesnost na čast presv. Srci Jezušovomi i Marijinomi z blagoslavljanjem nove kapele. — Slovesnost se je začnola s sv. mešov na Razkriži, od tam pa so v dugoj procesiji nesli podobi najsv. Src (za velki oltar) sredi belooblečenih deklic. Po procesiji se je vršilo blagoslavljanje nove kapele. Blagoslovitev je opravo vlč. g. domači župnik; dvorila sta njemi vlč. g. župnik na Selnici i g. domači kaplan. Po blagoslovitvi je bila predga i sv. meša. Pri celoj slovesnosti je sodelovala godba trobentačov i pevski zbor. Komi na čast se je slovesnost vršila, je označo glavni slavolok z napisom: „Božanskomi Srci čast i slava! Kliče polje, breg dobrava.“ i na drugoj strani: Presladko Srce Marijino prestol mōdrosti! Moli za nas! Naroda je prihitelo vküp vnogo od blizi i od daleč. — (Grabrovski).

Število tiskarn v našoj državi. Po poročili, štero je podala belgrajska državna tiskarna, je v našoj državi 365 tiskarn, od toga 127 na Hrvatskom i Sloveniji, v Vojvodini 85, v Srbiji i Črnogori 72, v Bosni-Hercegovini 23 i v Dalmaciji 22.

Dragocen jesen. V državnem logi pri Zavidoviči v Bosni so našli jesen z prekrasno risanim deblom. Takša dreva so jako redka i zato draga. Omenjeni jesen je kúpilo Drachovo podjetje i ga plačalo po 70 jezer Din za kubični meter. Steblo meri 17 kub. metrov i je prineslo državi 1 milijon 190 jezer Din. Na žago so ga poslali v Budapešth, ar pri nas nema niedno podjetje zadosta dugoga mašina.

Nova železnica je odprta v Dalmaciji i to od mesta Gračar do Knina. Nova proga je velke važnosti gledoč na gospodarstvo Dalmacije, ki je dozda skor ne mela nikše zveze z našimi ostalimi kraji, važna je pa ta proga za celo državo, ar tak mamō novo zvezo na naše morje.

Pašičov beteg se obrača na bole. Kak pravijo poročila iz Češkoga, kde se Pašič nahaja v kopališči, je Pašič že iz vse nevarnosti i skōro bo p polnoma zdrav.

Domača politika.

Blok sporazuma. Načelniki bloka sporazuma i to Davidovič, Korošec i Spaho so meli sejo, na šteroj so gučali o novo nastalom položaji, štteri je nastao z novov vladov. Radikali so razširjali vesti, ka je z istopom radičovcov iz bloka nastao v blok i nespোরazum i razdor. Vse te vesti so ovrgli i potrdili, ka je v blok i narodnoga sporazuma popolno soglasje i bo blok ešče tudi naprej nastopao skupno, brano pravice ljudstva i zasledovao svojo dozdašnja politiko, ki je edino pravilna. Nadale so načelniki klubov, sklenili da bodo se raprej podpirali med sebov, da bodo skupno proučili položaj, ki je nastao z novov viadov i so potrdili načelo, da se pitanje reforme državne ureditve izvede sporazumno i cio njihove akcije bo: utrditev znotrašnjih državnih razmer, zasiguranje reda i obramba demokratičnih ustanov i parlamentarne vladavine.

Vlada R. R. je predložila narodnoj skupščini dvanajstine, šttere so ešče nekelko poslabšane, kak jih je predložila vlada P. P. Poslanci ci opozicije so ostro kritizirali politiko finančnoga ministra, šttera upropašča naše gospodarstvo i nalaga v novij dvanajstinaj terhe posebno kmetom. V našoj državi že dugo nemamo nikšega rednoga proračuna, nego od meseca do meseca se dela proračun, pri šterim se nemre voditi redna kontrola. Dvanajstine so bile sprejete z glasovi vladne večine. Radičovci so glasali za dvanajstine, proti šterom so se borili, kda so ešče ne bili v vladi. *Za dvanajstine sta glasovala tudi slovenskiva poslanca Pucelj i Kelemina.* Žerjava i Pivka pa sploh ne bilo pri razpravi. Poslanci SLS. so glasali proti, ar so v dvanajstinaj novi davki naloženi slovenskomi ljudstvi.

Radičovci za tiskovni zakon. Pisali smo že od tisk. zakona, šttere omejuje tiskovno slobōščino, da časopisje opozicije ne bi moglo v zadostnoj meri odkriti delo vlade. Naši poslanci so napnoli vse moči, da te zakon ne bi bio sprejeti. Kda so radičovci bili v opoziciji so tudi gučali proti zakoni, zdaj pa kda so v vladi pa zahtevejo, ka se te zakon ešče v poslabšanoj obliki sprejme. S tem bi oni radi zadušili novine, šttere bi pisale od njihove nepoštene politike.

Radičova stranka se maja. Radičovci so s svojov politikov odali interese hrvatskoga narōda, zato jim narod obrača hrbet. Najprle so se odcepili od njih zajedničari, potli pa njihovih šest poslancov. Je jih pa ešče več, štteri so ne zadovoljni s politikov Radičove familije. Vsi ti poslanci ido med narod i agitirajo proti Radiči i pravijo, ka hrvatski narod ne odobrava nove radičovske politike i v trumah zapušča Radiča.

Pucelj se je vpegeo v radičova kola i jako dobro vozi z njimi. Stopo je v Radičov klub i zdaj pridno glasuje za vse, ka predloži vlada. Zahtevle med drugim, ka se naj v Sloveniji postavita ōba velkiva župana Hrvata. K njemi se ščejo pridružiti tudi slovenski demokratje, štteri ne bi radi bili nikak v opoziciji. Zato se zdaj voščijo okoli radikalov, da bi je tej vzeli k sebi.

Zvūnešnja politika.

Maroko. Iz bojišča prihajajo nezanesliva poročila; edna pravijo, ka napredujejo francozi, druga, ka Francuze i Španjolce dobro klesti Abd el Krim. Francuski socialisti zahtevlejo od vlade, ka sklene mir.

Tōrska. Monarhisti so štteri napraviti prevrat i sultana nazaj postaviti. Policija je razkrila njihovo zaroto proti republik. Vsi članitajne zarote na čeli z Čerkez Edhem-om so zaprti.

Madžarska. Madžari bi li posili radi meli nazaj kralstvo, zato nemrejo nikak mirovati. V Szombathelyi se je mudila te dneve medzavezniška komisija, šttero so madžarski fašisti napadnoli. Poslaniki velesil so protestirali pri madžarskoj vladi i joj dali dobre navuke, ka bo znala spoštivati mir i denešnje stanje.

Bolgarija. V toj državi se od zadnjega atentata na cerkev sv. Nedele vršijo zarotniške pravde. Zadnje dneve je od 400 obtožencov pa obsojonih na smrt 130. Ta država se po pravici imenuje „Krvava Bolgarija“.

Politična igra.

Dogodki zadnjih tjednov so nam pa v lepoj peldi pokazali kak se prinas pojmuje politika kak se prinas poštūjejo politična i parlamentarna načela. Mi smo že vajeni dosta vsega, ar smō skoz leta morali poskušati vnogo vsega mogočega i nemogočega. Zadnji dogodki, štteri so se odigravali v našem političnom življenji pa so korona vsega dozdašnjega. Istina je, ka so razmere pri nas, kak v novoj državi težke i je prinas dosta vse graje vredno, itak pa bi naša država dnesden bila lahko edna onih držav, šttere majo vrejene vse svoje notrašnje i zvitnešnje prilike; mi bi že lahko dnes živeli v najlepšem miri i blagostanji. Žalibog pa je naša država poleg dobrih i lepih krajov, naravnoga bogatstva, dobrega delavnoga listva, obdarivana tudi s političnimi slepari, štteri, kak narodni zastopniki spravljajo našo državo v skrajno slab položaj. Mi mamō med našimi politiki ljudi, štteri bi po pravici spadali že vsi med čarne stene namesto v naš parlament, štteri so krivi, da se prinas ne vōdi poštena politika na hasek naroda i države, nego politična igra, šttera nosi koristi raznim „porodicam“ i političnim komedijantom, a ljudstvi pa nalaga vsigdarvekše terhe i spravla državo v nemir i nered.

Zdaj mamō mi že štirinajsto, vlado v kratkih sedmih letaj. To je najbole očitno znamenje, kak strašno slabe so naše politične prilike. To pa samo zavolo nemoralne i brezverske politike gotovih političnih mōgočnjakov, štteri držijo skoz leta i leta v svojih rokah državno krmilo vodijō naša državno politiko. Prinas se menjavlejo vlade skoro vsakše kvatre i v našem parlamentu bo že skoro vsakši deset poslanec minister. Tomi je pa vzrok, da vnogi sega i hrepeni samo po časti, po odličnom mestu i državi, po masnih zaslužkaj, a za poštano i listvi hasnovito delo pa je samo malomi broji krčansko mišlečih poslancov. Vsi bi radi bili samo na vladi, če so že potem sposobni ali nesposobni za delo, če majo zavest delati za narod ali pa vganjati politične kúpčije i komedije.

Pa mamō novo vlado. Pri toj priliki smo opazivali v istini žalostne stvari. V novo vlado so šli skupno radikali i radičovci. Dva dozda smrtniva sovražnika sta si delila ministrske stōce.

Iz rebublikanskoga, mōčnoga Radiča je postao ponižen monarhističen Pašičov hlapec. Mirotvorna i čudotvorna se kmečka republika se je skadila zjutranjov meglov i zdaj je več nega. Radičov program poznamo dobro, ar so nam ga njegovi ljudje razlagali leta i leta i toga programa zdaj več nega; v ednom dnevi se je obrnola vse. Što se je za Radičovo osebno slobōščino i zato so radičovi poslanci dali vse, prignoli so ponizno svoje hrbe pred Beogradom, pomogli so štteri iz svojih vrst na ministrske klopi hrvačkomi narodi so pa pokazali — figo. Ali je kaj bole nepoštenoga, kak sedem let siromaški narod voditi za nas i na zadnje odati prek noči vse njegove pravice, sama dase reši voze eden človek, štteri si je vozo zaslužo? To je višek politične ne poštenosti. Zato pa od takših ljudi mi nemre pričakivati nikaj dobrōga.

Tak se je zgodilo hrvatskomi narodi. Nekaj podobnoga ali v maloj meri je doživelo tudi slovensko listvo. Tudi prinas so politiki, štteri obračajo svoje kapute po vsakšem vetri. Slovenski junak Pucelj je postao radičovec i bi celo rad prišeo v novoj vladi za ministra. To je tisti Pucelj, ki je bio minister, kda se je zglašivala centralistična vidovdanska ustava, Pucelj. ki je prišeo iz svoje stranke sam v parlament ōvih sedem je vrglo slovensko ljudstvo stopo k srbiskim zemloradnikom, nato postao avtonomist, republikanec i bogzna, ka ne vse i je zdaj na ednok pa centralist, ki se je dao vpisati v radičov klub, da bo tak čakao kak pokoren psiček čunte ki bodo kapale z gospodovoga stola. Na Puceljo stran je stopo tudi Haitner, ki je svoj čas od radičovih ministrov i poslancov pisao ka so mastni, nespametni bojtarje, kanasje. Zdaj so pa li vküp prišli. V novoj vladi nega niednoga slovenskoga ministra, zato se ne guči brez podlage, da je to vlada Srbov i Hrvatov združena proti Slovencom. V takšo vlado, ki jo tvorijo takši ljudje, štteri so nam ni piknjice zahtevanih pravic ne dali, nego je samo zakopali, narod nemre meti zavūpanja.

Prekmurski dijak.

Pozdrav dijakom na počitnicah.

Tisti človek, ki bo kdaj pisal zgodoviro o razvoju naše gimnazije posebno pa o razvoju našega katoliškega dijaštva, ne bō smel prezreti važnega dogodka, ki se je zvršil dne 27. 28. in 29. jul. v M. Soboti. Kaj pa je bilo? Dijaki višjih razredov vedo, ker so bili poleg, drugim pa povemo zdaj. Vršili so se takozvani „Dijaški dnevi.“ Po drugih krajih Slovenije je to že več let v navadi. Mi jih moramo posnemati, ker je to res imenitno in pri nas potrebno bolj kot kjerkoli.

V teh dneh so dijaki slišali razna predavanja. Oni sami niso predavali ampak so samo poslušali. Predavali so jim visokošolci in drugi gospodje. Govorilo se je o jako različnih rečeh, ki se tičejo katoliškega dijaka. Naj vam podam le par misli.

„Prava kultura ne obstoji v vsestranskem znanju i razvitem čuvstvovanju, temveč v samobvladi misli, vōlje in dejanj. To pomeni, da biti učen, izobražen še ne zadostuje, ampak dijak mora biti tudi dobro vzgojen. Vzgaajo ga drugi a tudi sam se mora vzgajati. Postati mora gospōdar nad vsemi svojimi slabimi nagnjenji. Dijak ne sme gledati samo na to, kako bo v šoli napredoval, temveč v prvi vrsti se mora prizadevati, da postane tudi dober, značajen, veren kristjan. Samo učen brez kreposti, je podoben zlati lupini brez jedra, toda učen in kreposten je zlat vseskozi. Dijak se ne uči zaradi sebe, ampak zato, da bo enkrat, ko dovrši študije, pomagal svojemu ljudstvu. Več dobrega pa stori svojemu ljudstvu tisti, ki je manj izobražen a je kreposten, kakor pa tisti z modro glavo pa s praznim srcem. Seveda, če je moder in kreposten je zmožen zelo veliko dobrega storiti. Takih si želimo! Dijak si pa mora za vse to že zdaj prilzadevati, ker pregovor pravi: Kar se Janezek nauči to Janez zna.“

Drugo predavanje nam je pokazalo, s kakšnimi peklenskimi zvijačami skušajo odvrniti od krščanskoga življenja ljudi posebno pa mladino razni svobodomiselni brezverci. Delajo se nedolžne in pravijo, da niso nikakor proti veri, toda vse njihovo delovanje kaže, da sovražijo Kristusa, sv. Cerkev in duhovnike. V duhovnike se posebno zaletavajo, jih blatijo z lažmi, samo da bi jih očrnili pred ljudstvom. Oni dobro vedo, da če uničijo pastirje se bodo ovce razkropile in tedaj se oni kakor volkovi vžejo med nje.

Tretje predavanje nas je prepričalo, da dijak mora biti odkritsrčen kristjan. Mora kazati tudi na zunaj svoje versko prepričanje in to brez strahu, kaj bodo drugi rekli ali mislili. Ne smemo posnemati tistih „izobražencev“ ki

imajo to bedasto mnenje, da cerkev, molitev, zakramenti in sploh verske vaje, za njih niso ampak samo za priprosto ljudstvo. Če dijak vestno izpolnjuje svoje verske dolžnosti, je veliko upanja, da bo tudi pozneje tako delal, tisti pa, ki že v mladih letih mrzi pobožnost ali pa se sramuje, jo kazati pred drugimi, bo pozneje popolnoma brezbrizen za svojo dušo ali celo postane brezverec.

Se veliko drugega se je govorilo, toda ni prostora za več. Vsi smo se veselo razšli želeč si, da se taki sestanki ponovijo vsako leto. Pogumno torej naprej tudi vi mlajši junaki. Bog vas živi!

Vaš prijatelj R. J.

V Soboti se je vršil tečaj za naše dijake i to tri dni. Predsednik društva „Zavednosti“ g. Bojlec Franc, akademik je vodo celi tečaj. Predavatelji so bili: prč. g. Jožef Raduha, predmet: „Samovzgoja“; g. Franc Bajlec: „Karakteristika nasprotnih organizacij“; prč. g. Ivan Baša župnik: „Dijak in vera“; g. Sedivy: „Vzhodna kultura“; g. Naci Baša je prebral referat g. profesorja Severja; g. Franc Klar, medicinec: „Higijena, tuberkuloza“, na koncu je še govoril g. Sedivy o nacionalnem pitanju.

Za smeh.

Čudon betežnik. Zdravnik je sedel pri svojem pisalnem stolu.

Nekak poklonka.

„Naprej“, pravi doktor i ne pogleda nazaj.

V sobo stopi preprost človek s sivim šürcom.

„Slečite se!“ pravi doktor i gleda skoz okno.

„Gospod doktor!“ jecla preprosti mož.

„Slečite se!“ ponovi doktor še bole odločno i gleda skoz okno.

„Čujejo gospod doktor . . .“

„Slečite se,“ „pravim“, nadaljuje doktor, „ka pa prav zaprav ščete?“

„Premog sem pripelao“.

Dvakrat se obrne, pa bo prav. Židov Abraham se je štel dati krstiti; šo je k rabini (židovski pop) i pravil:

„Gospod rabin, rad bi se dao krstiti“.

„Za božo volo, Abraham, če bi tvoj pokojni oča to znao, se v grobi obrne“.

„No nikaj ne. V osmih dnevaj se da krstiti tudi moj brat, oča se znova obrne i bo pa ležao prav.“

Lepo pripoznanje.

Knigovodja (pri telefoni): „Halo, što tam? Tu Juri Breskva“.

Glas: „Somar, zakaj se pa ne oglasiš tak dugo?“

Principal: „Što pa telefonera, gospod knigovodja?“

Knigovodja: „Ne vem, samo reč „somar“ sem čuo“.

Principal: „Idite v kraj, to vela meni!“

V šoli: Katehet: „Teda, deca, diih je stvorenje, štero nema tela. Zakaj pa se smeješ Mišek?“

Miškec: „Ar se mi vidi smešno, če stoji glava na nogaj.“

Pošta.

Franc Žilavec. Gerlinci. Če zemle nesi dobo, zglesi se pri agrarnom uradi s svojim županom. — **Št. Slivnjek.** Dugoveški breg. Hvala za vse Vaše trude. Molitveno knjigo smo Vam za spomin poslali. — **Vogrinec Ivan.** Ivanci. Vaš tesarsko obrtni spis je bio odposlan 27. XI. 1922 pod šter. 2714 v Ljubljano na oddelek ministerstva za trgovino. Obvestili so nas, da ga ugodno nemrejo rešiti zavolo pomenkanja strokovnoga znanja. — **Štefan Zdravec Lipa.** Vsaki den po sv. meši je mogoče. — **Beer Jožef Lukačevci.** Bolje je, da ne pride v javnost. — **Lukač Ferenc Gradišče.** Pitalo si nas, če so oča na lansko leto kaj dužni. Odgovorimo: duga bi bilo 60 dinarov i par kalendarov. Ali za volo očine smrti, ki so bili dober naš širiteo, te dug iz srca radi odpustimo i se s pokojnoga pri sv. mešaj spominjamo. — **Franc Gašparič Kobilje.** Berden Paveo Peter Horvat leta 1924 ne sta nam plačala nikše naročnine. Po našem računi je lanskoga duga ešče 117 Din. Naznanite nam vse što i kelko je dužen. Tudi za letos sterjajte naročnino. — **Kolmanko Jožef Večeslavci.** Ar ste kalendare od tajnika dobili, obračunaje je s tajnikom ne z nami! — **Alojz Kolmanko Korovci.**

Sprejeli 600 Din. i po Vašoj želi obračunali. **Martin Perger Chicago.** Po Vašoj želi pošilamo Mešariči „Novine“ i „M. List“ i s tremi dolari je njegovo lansko i letošnje vse plačano. — **A. Lenaršič. G. Slaveči.** Ček smo ti poslali v Novinaj, če ga ne bi dobila, se zgasi, da ga pošlemo. — **Trplan Karol. Markovci.** Za Novine, 5 M. Listov i knjigo „Hodi k Olt. svestvi“ smo dobili peneze. Vse v redi. Bog plati!

1. Zrnje.

100 kg. pšenice	250 Din.,
„ žita	175 „
„ ovs	175 „
„ kukorice	200 „

2. Živina:

govenska:	teoci:	svinje
v Zagrebi 1 kg.	16—18 D.	14 D.
v Ljubljani „	16—18 D.	14 D.

3. Krma.

Sena m. 90—125 D., slame m. 70—100 D.

Zagrebečka borza

dne 4. avgusta 1925.

Amerikanski dolar, 1 dolar	D 53 50
Schiling	D 7 70
Čeho-Slov. krona, 1 K	D 1 60
20 kronski zlat	D 205—
Francoski frank, 1 frank	D 2 60
Madjar. K 100 (nova em.)	D 0 075
Švic. fran., 1 fr.	D 10 69
Talijanske lire, 1 lira	D 2 04
Zürich:	
Dinar, 100 Din	Sv. frcs 9 325

MALI OGLASI.

MALO POSESTVO ODDALJENO

od Gor. Radgone eno juro pri okrajni cesti v zelo milem okraju, arondirano 8 do 12 oralov površja in sicer: njive, travniki, velik sadovnjak, šuma, zidana hiša, hlev, šupa pokrito z opeko v bližini veleposesstva se po ugodnoj ceni proda. — Pojasnila pri gosp. FISCHER. Plitvički vrh pri Gor. Radgoni.

DOBER ZASLŪZEK!

Iščem nekelko delavcov za takoj za napravlanje c. 50 klatrov drv pod ugodnimi pogoji. Poizve se pri Fischer Steinhof pri Gor. Radgoni.

Naročnina ino oglasi se sprejmejo za „Novine“ pri ERDŐŠY BARNABAŠ, trgovci z papirrom i igračami v Murskoj Soboti št. 180. poleg rim. kath. cerkvi ino pošte.

Harmonij dobro ohranjen s 6 registri ugodn. za prodaj. Poizve se v trgovini JANEZ CVETIČ M. Sobota, Cerkevna ul.

Samostalno prekmursko katoličansko podporno društvo sv. Križ Chicago Ill:

je najbolje društvo za prekmurske Slovence v Chicagi. Kotrige društva postanejo lahko kat. Slovenci, moški od 16. do 50. leta, ženske od 16. do 45. leta starosti. Kotrige plačajo ednok pristopnino 1 Dol. i mesečno 1 Dol. i zato dobi vsakša betežna kotriga prvij 6 mesecov 1 Dol. podpore za vsaki den, nadalnje 3 mesece pa 50 centov na den. Če je kotriga ešče duže betežna, zvoli se njoj podpora na mesečnoj seji. Za smrtnino plača društvo zdaj 350 Dol., kda bo pa več kak 200 kotrig, pa 500 Dolarov. Gotovščine ma društvo 5000 Dol. kotrig 170. Želimo, ka bi bilo skoro 200 kotrig. Društvo skrbi za lepi sprevod i cerkveni pokop i bo pomagalo pri deli za prekmursko slovensko faro v Chicagi i priporoča vsem kotrigam, da si naročijo prekmursko glasilo „Novine“ v šterij objavlja društvo svoje oglase. Novine se naročijo pri Klekl Jožefi, vp. pleb. v Črensovcih, Prekmurje, Jugoslavija i se dobijo tudi pri društvu. Društvene seje se vršijo vsako drugo nedelo v meseci ob 3. vöri na numeri 1804. So Racine Avenue, Chicago Ill. Opominamo vse prekmurske Slovence, ki so ešče nej ali so že v kakšem društvu, naj pristopajo k tomi lepomi društvu, štero pomaga kotrigam v potrebaj.

Odbor za leto 1925:

Predsednik Martin Kelenc, podpredsednik Mihal Grůškovnjak, tajnik Štefan Hozjan, podtajnik Martin Horvat, blagajnik Štefan Jakšič, paziteo betežnih Mihal Gjörek, nadzorni predsednik Štefan Gjura, računovoditela Štefan Ritlop i Naci Markoja, paziteo društva Anton Markoja, vratar Jožef Trajbar.

Pristopite

k novoustanovlenoj „MLINSKOJ ZADRUGI“ na Razkriži.

Priglasite se lahko vsakši den.

Delež je 1000 dinarov, šteri se lahko plačtje tudi na rate.

„MLINSKA ZADRUGA“
(bivši Kumparičov mlin) Razkriž.

Slovenska Banka d. d.

podružnica DOLNJA LENDAVALA
plača najbolje dolarje
in zlate peneze.

Ovlaščena banka za trgovanje z devizami in valutami. Izstavlja izvoznikom uverenja in prevzema bančne garancije.

Izvozna klavnica
JOŽEFA BENKO
Mur. Sobota v Križevcih
Prekmurje.



Gospodarska poslopja
so krita s salonitom.

Samo s SALONITOM pokrivajte hiše, ker je salonit sedaj najboljšje pokrivalo! Je lahek, trpežen, kljubuje z vsakim veharom, negorljiv, nikoli ni potreben, poprave in je vsled tega tudi najcenejši. Večletno jamčenje! Skladišče: ČEH & GASPARI, mešana trgovina in s stavbenom materijalom Murska Sobota. Ravnotam se dobivajo tudi potrebna pojasnila.

Obrtna Banka D. D. v Ljutomeru.

Ovlaščeni zavod za trgovanje z devizami in valutami. Izstavlja izvoznikom uverenja, daje kredita po najugodnejših pogoji ter izvršuje vse bančne posle najkulantneje.